

Sygn. akt VIII C 1429/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kontrym

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Łukiańczyk

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: **Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.**

przeciwko **A. J.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 października 2012 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego A. J. kwoty 1412,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, iż pozwany zawarł z PTK (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze 1. (...), na podstawie której pozwany otrzymał dostęp do usług świadczonych przez PTK (...) Sp. z o.o. i zobowiązał się do uiszczania opłat, jednakże nie wywiązał się ze zobowiązania. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: kwota 1134,60 zł tytułem należności głównej oraz kwota 277,74 zł tytułem skapitalizowanych odsetek

W dniu 13 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie Wydział VI Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W uzasadnieniu wskazał, iż umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych którą zawarł z (...) sp. z o.o. obowiązywała do dnia 13 listopada 2009 r. i wszelkie opłaty uiszczal w terminie. Przed zakończeniem okresu na jaki umowa została zawarta operator przedstawiał mu propozycje kontynuacji umowy, jednakże nie zaakceptował ich. W toku prowadzonych rozmów operator wskazywał błędną datę wygaśnięcia umowy, w związku z czym złożył on reklamację. W odpowiedzi na reklamacje (...) sp. z o.o. przyznała, iż umowa wygasa 13 listopada 2009 r. Pomimo upływu terminu na jaki umowa została zawarta operator w dalszym ciągu wystawiał faktury VAT z tytułu opłat abonamentowych, a zatem brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa.

W piśmie procesowym z dnia 4 grudnia 2012 r., złożonym na skutek wezwania do usunięcia braków formalnych pozwu strona powodowa wskazała, iż na kwotę dochodzoną pozwem składają się następujące należności:

- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 26 grudnia 2009 r., której termin płatności przypadał na dzień 11 stycznia 2010 r.
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 stycznia 2010 r., której termin płatności przypadał na dzień 9 lutego 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 lutego 2010 r., której termin płatności przypadał na dzień 12 marca 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 kwietnia 2010 r., której termin płatności przypadał na dzień 10 maja 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 grudnia 2009 r., której termin płatności przypadał na dzień 11 stycznia 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 maja 2010 r., której termin płatności przypadał na dzień 9 czerwca 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 czerwca 2010 r., której termin płatności przypadał na dzień 12 lipca 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 lipca 2010 r., której termin płatności przypadał na dzień 9 sierpnia 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 sierpnia 2010 r., której termin płatności przypadał na dzień 9 września 2010 r.;
- kwota 113,46 zł wynikająca z faktury nr (...) wystawionej w dniu 26 września 2010 r., której termin płatności przypadał w dniu 11 października 2010 r.

W piśmie procesowym z dnia 15 kwietnia 2013 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. Wskazała, iż nie zaprzecza okoliczności zawarcia przez pozwanego umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla numeru abonenta 1. (...) na czas określony do dnia 13 listopada 2009 r. Jednakże podniosła, iż ustalenie takie nie oznaczało, iż łączący strony stosunek prawny wygaśnie wraz z upływem wskazanej daty. Zgodnie z § 14 pkt 3 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych (...) sp. z o.o. z dnia 19 września 2005 r. stanowiącego integralną część umowy: umowa zawarta na czas określony przekształca się, po upływie czasu na jaki została zawarta, w umowę na czas nieokreślony, chyba że abonent złożył dyspozycję nieprzedłużenia umowy ponad okres na jaki została zawarta, czego pozwany nie uczynił.

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2013 r. pozwany wskazał, iż wielokrotnie składał dyspozycję nieprzedłużania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zarówno drogą telefoniczną, jak i ustanie w punktach obsługi klienta O., co zostało następnie potwierdzone w reklamacji z dnia 14 grudnia 2009 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 25 października 2007 r. pozwany zawarł z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony do dnia 13 listopada 2009 r. Umowa na czas określony przekształca się, po upływie czasu na jaki została zawarta, w umowę na czas nieokreślony, chyba że abonent złożył dyspozycję nieprzedłużania umowy ponad okres na jaki została zawarta (§14 ust. 3 regulaminu świadczenia usług

telekomunikacyjnych). Wypowiedzenie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wymaga formy pisemnej, pod rygorem nieważności (§20 ust. 1 regulaminu).

bezsporne

Pozwany wielokrotnie drogą telefoniczną oraz ustnie w biurze obsługi klienta O. zgłaszał, iż nie chce aby umowa została przedłużona na okres po dacie 13 listopada 2009 r.

Dowód:

- Przesłuchanie pozwanego k. 102;

Przez okres trwania umowy pozwany uiszczal na rzecz (...) sp. z o.o. opłaty z tytułu świadczonych usług. Zaprzestał ich uiszczania od listopada 2009 r. Operator wystawił po dniu 13 listopada 2009 r. dziesięć faktur VAT opiewających na kwotę 113,46 zł każda.

bezsporne

W dniu 14 grudnia 2009 r. pozwany zakwestionował fakt wystawiania przez (...) sp. z o.o. faktur za usługi telekomunikacyjne, pomimo wygaśnięcia stosunku zobowiązaniowego.

Dowód:

- Pismo z dnia 14 grudnia 2009 k. 90.

Reklamacja została rozpatrzona pozytywnie. (...) sp. z o.o. wskazał, iż jest gotowy zwrócić pozwanemu koszty naliczonego od dnia 25 listopada 2009 r. abonamentu.

Bezsporne

(...) sp. z o.o. zawarła ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, na podstawie, której nabyła wierzytelność z tytułu wystawionych na nazwisko pozwanego przez (...) sp. z o.o. faktur.

bezsporne

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i z tego względu podlegało oddaleniu.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z umowy zawartej przez pozwanego z (...) sp. z o.o. w dniu 25 października 2007 r., wskazując, iż pozwany nie złożył dyspozycji nieprzedłużenia umowy, w związku z czym obowiązywała ona także po dniu 13 listopada 2009 r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż wielokrotnie składał dyspozycję nieprzedłużania umowy dlatego też umowa wygasła w dniu 13 listopada 2009 r.

W sprawie bezspornym było, iż pozwany zawarł w dniu 25 października 2007 r. z (...) (...) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony do dnia 13 listopada 2009 r. Rozstrzygnięcia natomiast wymagała kwestia czy zawarta umowa uległa automatycznemu przekształceniu w umowę na czas nieokreślony.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci korespondencji pozwanego z (...) (...) oraz dowodu z przesłuchania pozwanego jednoznacznie wskazuje, iż pozwany złożył dyspozycję nieprzedłużania umowy ponad okres na jaki została zawarta.

Wskazać należy, iż § 14 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych nie określa formy w jakiej powinna być złożona dyspozycja nieprzedłużania umowy ponad okres na jaki została zawarta. Forma pisemna zastrzeżona została jedynie dla ściśle określonych w regulaminie przypadków, mianowicie dla oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (§20 regulaminu) i jej zmiany (§ 12 regulaminu). Przyjąć zatem należy, iż oświadczenie o braku woli kontynuowania umowy może być złożone w dowolnej formie. Podkreślić należy bowiem, iż czym innym jest wypowiedzenie umowy, a czym innym złożenie dyspozycji o nieprzedłużaniu umowy. Czynności tych nie sposób uznać za tożsame. Mianowicie wypowiedzieć można stosunek umowny, który obowiązuje i obowiązywać ma jeszcze w przyszłości, a jego dokonanie powoduje rozwiązanie stosunku umownego po upływie okresu wypowiedzenia, złożenie natomiast dyspozycji nieprzedłużania umowy niesie za sobą ten skutek, iż umowa przestaje obowiązywać z dniem wskazanym jako data końcowa obowiązywania umowy.

Z dowodu z przesłuchania pozwanego wynika, iż pozwany wielokrotnie zaznaczał zarówno drogą telefoniczną, jak i osobiście w punkcie obsługi klienta, iż nie chce aby umowa była kontynuowana po 13 listopada 2009 r. Twierdzenia pozwanego znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym, w postaci korespondencji pozwanego z (...) (...). Z jej treści jednoznacznie wywnioskować można, iż pozwany wyraził wolę nie przekształcania umowy w umowę na czas nieokreślony. O tym, iż umowa uległa rozwiązaniu z dniem określonym w umowie świadczy także fakt, iż w piśmie z dnia 11 stycznia 2010 r. operator wyraził chęć zwrotu abonamentu telefonicznego naliczonego za okres po dniu 25 listopada 2009 r.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić zatem należało, iż stosunek zobowiązaniowy łączący strony wygasł w dniu 13 listopada 2009 r., w związku z czym pozwany nie był obowiązany uiszczać jakichkolwiek należności na rzecz (...) (...), dlatego też powództwo jako niezasadne należało oddalić, co też Sąd uczynił w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w pkt II wyroku znajduje oparcie w art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwany wygrał proces w całości, zatem należy mu się zwrot poniesionych kosztów, a mianowicie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł oraz koszt poniesionej opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Z tego względu Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.